ततो युद्धेष्वभज्यन्त त्रयो वर्णाः पुनः पुनः । क्षत्रियास्तु जयन्त्येव बहुलत्वैकतो बलं ।
ततस्ते क्षत्रियानेव पप्रच्छुर्द्विजसत्तमाः । तेभ्यः शशंसुर्धर्म्मज्ञा याथातथ्यं पितामहः ।
वयमेकस्य शृण्वाना महाबुद्धिमतो रणे । भवन्तस्तु पृथक्सर्व्वे स्वबुद्धिवशवर्त्तिनः । ५२८५
ततस्ते ब्राह्मणाश्चक्रुरेकं सेनापतिं द्विजं । नयेषु कुशलं शूरमजयन् क्षत्रियांस्ततः ।
एवं ये कुशलं शूरं हितेप्सितमकल्मषं । सेनापतिं प्रकुर्व्वन्ति ते जयन्ति रणे रिपून् ।
भवानुशनसा तुल्यो हितैषी च सदा मम । असंहार्य्यः स्थितो धर्म्मे स नः सेनापतिर्भव ।
रश्मिवतामिवादित्यो वीरुधामिव चन्द्रमाः । कुबेर इव यक्षाणां देवानामिव वासवः ।
पर्व्वतानां यथा मेरुः सुपर्णः पक्षिणां यथा । कुमार इव भूतानां वसूनामिव हव्यवाट् । ५२९०
भवता हि वयं गुप्ताः शक्रेणेव दिवौकसः । अनाधृष्या भविष्यामस्त्रिदशानामपि ध्रुवं ।
प्रयातु नो भवानग्रे देवानामिव पावकिः । वयं त्वामनुयास्यामः सौरभेया इवर्षभं ।
॥ भीष्म उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत । यथैव हि भवन्तो मे तथैव मम पाण्डवाः ।
अपि चैव मया श्रेयो वाच्यं तेषां नराधिप । संयोद्धव्यं तवार्थाय यथा मे समयः कृतः ।
न च पश्यामि योद्धारमात्मनः सदृशं भुवि । ऋते तस्मान्नरव्याघ्रात् कुन्तीपुत्राद्धनञ्जयात् । ५२९५
स हि वेद महाबुद्धिर्द्दिव्यान्यस्त्राण्यनेकशः । न तु मां विदितो युद्धे जातु युध्येत पाण्डवः ।
अहञ्चैव क्षणेनैव निर्म्मनुष्यमिदं जगत् । कुर्य्यां शस्त्रबलेनैव ससुरासुरराक्षसं ।
न त्वेवोत्सादनीया मे पाण्डोः पुत्रा जनाधिप । तस्मात् योधान् हनिष्यामि प्रयोगेणायुतं सदा ।
एवमेषां करिष्यामि निधनं कुरुनन्दन । न चेत्ते मां हनिष्यन्ति पूर्व्वमेव समागमे ।
सेनापतिस्त्वहं राजन् समयेनापरेण ते । भविष्यामि यथाकामं तन्मे श्रोतुमिहार्हसि । ५३००
कर्णो वा युध्यतां पूर्व्वमहं वा पृथिवीपते । स्पर्द्धते हि सदाऽत्यर्थं सूतपुत्रो मया रणे ।
॥ कर्ण उवाच ॥ नाहं जीवति गाङ्गेये राजन् योत्स्ये कथञ्चन । हते भीष्मे तु योत्स्यामि सह गाण्डीवधन्वना ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः सेनापतिञ्चक्रे विधिवत् भूरिदक्षिणं । धृतराष्ट्रात्मजो भीष्मं सोऽभिषिक्तो व्यरोचत ।
ततो भेरीश्च शङ्खाश्च शतशोऽथ सहस्रशः । वादयामासुरव्यग्रा वादका राजशासनात् ।
सिंहनादाश्च विविधा वाहनानाञ्च निस्वनाः । प्रादुरासीदनघ्ने च वर्षं रुधिरकर्द्दमं । ५३०५
निर्घाताः पृथिवीकम्पा गजबृंहितनिस्वनाः । आसंश्च सर्व्वयोधानां पीडयन्तो मनांस्युत ।
वाचश्चाप्यशरीरिण्यो दिवश्चोल्काः प्रपेदिरे । शिवाश्च भयवेदिन्यो नेदुर्दीप्ततरा भृशं ।
सैनापत्ये यदा राजा गाङ्गेयमभिषिक्तवान् । तदैतान्युग्ररूपाणि बभूवुः शतशो नृप ।
ततः सेनापतिं कृत्वा भीष्मं परबलार्द्दनं । वाचयित्वा द्विजश्रेष्ठान् गोभिर्निष्कैश्च भूरिशः ।
वर्द्धमानो जयाशीर्भिर्निर्ययौ सैनिकैर्वृतः । आपगेयं पुरस्कृत्य भ्रातृभिः सहितस्तदा । ५३१०
स्कन्धावारेण महता कुरुक्षेत्रं जगाम ह । परिक्रम्य कुरुक्षेत्रं कर्णेन सह कौरवः ।